ARBABA

— Refah seviyemiz durmadan yükseliyormuş...
— Tevekkeli değil, artık göremez olduk!...

20 SENEDEN BERİ

ÇATLAK, YANIK, SİVİLCE, YARA, ÇIBAN
KAR ve GÜNEŞ YAKMALARINA KARŞI !.

DERMOJEN

AKBABA
Kitap yayınları
hazırlanıyor.
AYDABİR

bir buçuk milyon liralık 1954
İKRAMİYE PLÂNINA İLÂVE

1 ÇEKİLİŞTE
6000
ALTIN

1 KİŞİYE
3000
ALTIN

Hesabınızda daimi olarak en az 150 lira bulundurunuz

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D.65

NAKLİYAT
SİGORTALARI
EMİRLERİNİZİ
BEKLERLERKEN,

"Acaba mallarım
salimen, yerlerine
varacaklarmı,, diye
üzülüp, kendinizi,
CANLI BİR
İSTİFHAM
halîne sokmayın

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

YER ALTINDAN SESLER!

Ankaradan bir mektup aldım. Ankaradan ama, kimden? O belli değil. Her korkak ve her namussuz gibi, imzasını bile atmamış...

Hayır, yalnız imzasını değil, el yazısını da göstermeğe cesareti yok: İçinin zehirini, daktilonun tuşlariyle dökmüş!

Neye kızmış biliyor musunuz? Evvelki sayımızdaki kapak resmine: Şu, biri İranı, biri Mısırı altüst eden, orakçekiç olmuş Müslüman Kardeşlere...

Bana yazdığı mektup, tek kalemin gıcırtısı değil, bir yer altı topluluğunun homurtusu!

Geliniz, beraber okuyalım:

[Son yazınızdaki rezilâne ve deniane karikatür hakkında mütalâamız berveçhi âtîdir:

«Bilmiş olunuz ki, İslâmiyete ve Müslümanlara karşı reva gördüğünüz bu hakaret hiç bir zaman cezasız kalmıyacaktır. Zira ulu şeriat kanunlarında mâkable şâmil olmama veya mürur-u zaman ile suçların düşmesi hal ve keyfiyeti mevzu-u bahis değildir. Âkibetiniz bütün Müslüman düşmanlarına ibret olacaktır!»]

İşte Müslüman Kardeşler GPU sunun hakkımızdaki fetvası: Elcevap, Akbaba nam kuşun fırına verilmesi lâzım gelir!

Gelir ama, a Kızıl damgalı Moskof yobazı, Akbaba, eti yenen kuşlardan değildir.

O karikatür kimi hicvediyor du ve bu mektup kimi müdafaa ediyor?..

Siz eli tabancalı, beli hançerli, hacı soymağa çıkmış çöl haydudu biçiminde müslüman gördünüz mü hiç?

Bir hakikati, sevine sevine ilân etmek lâzım: Türk işçisi, Türk politikacısından daha uyanık çıktı. Artık, fabrika duvarına beyanname yapıştıran sapık görmüyoruz. Ama, mitinğ meydanlarında şeriat isteyen yeşil cübbeli Kızıl ajanlarını çok gördük...

Daha dün, bir din adamının ağır cezaya verildiğini gazeteler yazdı...

Aydınlar, muhalif - muvafık aydınlar birleşiniz. Moskova ajanları, ellerinde tesbih, dillerinde tekbir, köy köy dolaşıyorlar!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Yeni Barem Kanununda maaşlara yüzde 10 zam yapılıyor: (Gazeteler)

BARİ EM!.. (Necmi Rıza)

Damla..

Müjde!

Bir muhalif gazete, bütün okuyucularına parmak ısırtacak bir müjde veriyor.

Ne imiş bu müjde?

Uçan dairelerin sırrı mı çözülmüş?

Değil... Daha şaşılacak bir şey.

Merih'ten yeryüzüne inen bir mahlûk mu yakalanmış?

Değil... Daha şaşılacak bir şey.

Apartıman sahipleri kiraları indirmeğe mi başlamış?

Değil... Daha şaşılacak bir şey.

Peki, nedir öyleyse?

Sıkı durun, metanetinizi mu hafaza edin, söylüyorum:

İsmet İnönü otobüse binmiş!..

ŞIP

— Bereket versin rakıya da zammetmiyorlar...
— Etmezler... Onunla efkâr dağıtıyoruz!.. (İrfan Ulaş)

Karıma Mektup

Vapur biletlerine yapılan son zamdan sonra, köprüdeki iskele babasının üstünde eli böğründe kalan, hem dar gelirli, hem de yeni evli bir garip kocanın karısına yazdığı hazin mektup:

Karıcığım kaç gündür gelemedim Ada'ya
Seni emanet ettim, iki gözüm Hüda'ya
Ayrılık mukaddermiş, sevmeden doya doya.

Biletler pahalıdır, gözümden yaşlar çağlar,
Ağlarsa anam ağlar, gayrısı yalan ağlar.

Sen orda ben de burda, aramız derya deniz,
Ayrılık câna değdi, ne bet kaldı, ne beniz,
İskele babasında mukîm oldum bendeniz.

Yüzde yüz zam olunca biletlere ne denir?
Kasap yağ derdindedir, keçi can derdindedir.

Genç yaşında dul kaldın, zavallı bahtı kara!
Vallahi gelecektim, cebimde olsa para,
Fakr-ü hal mazbatası sökmedi memurlara.

Sabahladım köprüde, ağladım kaç akşamdır,
Duvarı yıkan nemdir, insanı yıkan gamdır.

Yeni evli ayrılmak benzemez başka şeye...
Kaçak bindim vapura, belki yutarlar diye
İskeleye çıkınca döndürdüler geriye.

Şimdi kocanın yeri iskelede dubadır,
Üstünde tünediğim bir tarihi babadır.

Yazdım bu mektubumu içimdeki acıyla,
Yalvardım da gönderdim vapurda çımacıyla,
İstersen evlenirsin üç karılı hacıyla.

Mahkemeye ver beni, ne istersen öyle yap,
Ayrılalım hoşlukla, ne şiş yansın, ne kebap!..

(Gecikmiştir) *Falan — Filân*

Bir yetkili ile Rörportaj

Mıstââbey!..

Röportajı yapan:
Hayder HAYDAR

MEMLEKET işleri üstüne düşüncelerini öğrenecek yetkili birini arıyordum. Eksik olmasın bir tanıdık:

— Ali Paşa'ya git! dedi.

Ali Paşa'yı bilirsiniz. Fırka kumandanlığından emekliye ayrıldıktan sonra, dört devre milletvekilliği yapmış, yirmiden fazla Avrupaya inceleme gezisine gitmiş, bakanlıklarda bulunmuş, fahrî hukuk profesörü, yine fahrî iktisat doktoru olmuş, «Yüksek Ziraat», «Milli Artırma», «Yoksulları Kalkındırma» gibi pek çok cemiyetlere başkanlık etmiş, kısacası yakın geçmişimizin tarihine adı altın harflerle yazılmış bir zattır.

Memleket işleri üstüne, Ali Paşa'nın da esaslı düşünceleri olmazsa artık, kimsenin de olamaz.

Ali Paşa'nın evine gittiğim zaman, Paşa hazretleri benden evvel gelmiş bir misafirini uğurluyordu:

— Güle güle Mıstââbey... Yine beklerim Mıstââbey...

Bu Mıstââbey herkimse kapıdan çıkarken Paşa bana döndü:

— Hoş geldin Mıstââbey!...

Paşa herhalde beni birine benzetmiş olacaktı. Çünkü Paşa'yı hayatımda ilk defa görüyordum.

— Efendim, adım Haydar! diye kendimi tanıttım.

— Memnun oldum Mıstââbey dedi, buyrun...

Paşa beni kütüphanesine aldı. Karşılıklı oturduk.

— Efendim, zatiâlinizi rahatsız edişimin sebebi...

— Estağfurullah Mıstââbey... Bilâkis, çok memnun oldum Mıstââbey...

Bu zata adımın Haydar olduğunu anlatmak için bir yol düşündüm:

— Efendim, dedim, az önce size gelirken, arkamdan biri «Haydar, Haydaar, Haydaaar!..» diye adımı seslendi.

— Pek tuhaf Mıstââbey!...

— Hiç de tuhaf değil efendim. Ama nasıl avazı çıktığı kadar «Haydar!...» diye bağırıyor...

— Neden size Haydar diye bağırıyor Mıstââbey ?

— Çünkü adım Haydar da onun için...

— Yâa!... demek adınız Haydar Mıstââbey... Çok memnun oldum Mıstââbey!...

— Öyle değil mi ya efendim, birisinin adı Haydar olunca, elbette ona Haydar, derler.

— Şüphesiz Mıstââbey... Adam beni öldürecek.

— Paşa Hazretleri, benim adım Haydar...

— Çok güzel Mıstââbey!...

— Babam adımı Haydar koymuş. Nüfus kütüğüne de Haydar diye geçmiş. Onun için bana herkes Haydar, der.

— Gayet tabiî Mıstââbey!...

— Ama Paşam, adım Mustafa değil ki benim... Haydar...

— Demek ki adını Haydar...

Hele şükür adımı öğrenebildi. Ben de kan ter içinde kaldım.

— Efendim, ziyaretimin sebebi...

— Sizi dinliyorum Mıstââbey...

— Mustafa değil...

— Şimdi anladım. İsminiz Mustafa değil desenize Mıstââbey...

O sırada telefon çaldı. Paşa telefonda konuşmaya başladı:

— Merhaba Mıstââbey... Nasılsınız, ne âlemdesiniz Mıstââbey?

Hizmetçisi içeri girdi:

— Mahmut Bey geldi, dedi.

— Buyursun!

Mahmut Bey denilen zat içeri girdi. Paşa, Mahmut Beyi:

— Oooo... hoş geldin Mıstââbey, diye karşılamaz mı?

Ayağa kalktım:

—Memleketin durumu hakkında düşüncenizi öğrenmek istiyordum, dedim.

O sırada dışardan direk direk satıcının avazı duyuldu.

— Armuuut... Mıstââbey!...

Az daha dursam zıvanadan çıkacaktım.

— Müsaadenizle, dedim.

Ben odadan çıkarken Paşa hazretleri güler yüzü ve soğukkanlı hâli ile:

— Güle güle Mıstââbey, yine buyrun Mıstââbey!

diyor ve yeni gelen başka bir misafirine:

— Hoş geldiniz Mıstââbey! diye iltifat ediyordu.

Haydar HAYDAR

SİNİR MÜTEHASSISI
Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay
Dünkü basın toplantısında yine sinirlendiğinden, bir kaç gün hasta kabul edemiyecektir

Anadolu Ajansına Açık Mektup

Sayın Anadolu Ajansı,

Rüyada görülenlerin ters çıkması gibi, biz de sizin verdiğiniz haberlerin tersliğine artık alıştık.

Çoğu zaman, «Anadolu Ajansı bu haberi yalanlamağa memurdur» deyince, yalan denilen haberin ne kadar doğru olduğunu da öğrendik.

«Sözüne inanılır kaynak» dediğiniz kaynakların makam şoförleri, daire odacıları, hanımefendilerin hususi berberleri kadar bile sözlerine inanılır olmadığını da artık biliyoruz.

Hele meselâ İstanbula on gün evvel yağmur yağdığını, kulağını ters göstermek değil de, elini bacağının arasından sokup göstermek gibi «bir Amerikan gazetesinin, bir İngiliz Ajansının Paristeki bir mecmuanın Endonezya muhabirinden aldığı malûmata atfen İstanbula yağmur çiselediği öğrenilmiştir» yollu haberlerinizi de yadırgamıyoruz.

Ama, bir ay evvel yabancı gazetelerde çıkan uydurma röportajları, günü gününe taze havadis gibi vermenize can dayanmıyor.

25 Eylûl 1954 günlü «France Dimanche» gazetesinde bir Fransız çiftçisinin Merih'ten, uçan-daire ile yeryüzüne inen iki adamı gördüğüne dair bir röportaj vardı. Şimdi 8 Ekim tarihli, yani yukarıda söylediğimiz röportajın neşrinden on beş gün sonra, bizim gazetelerde, sizin verdiğiniz şu haberi okuyalım:

«... Daha dün «Dordogne» lu bir çiftçi tarafından «Merih» seyyaresi sâkinlerinin geldikleri görülmüştür. vesaire..»

Demek daha dün... Sabah şerifler hayrolsun bayım, feneri nerde söndürdünüz? Lâle devri kaplumbağalarının torunları bile, bu atom çağında motorize oldular. Halbuki sizin hususî takviminizde «dün» ün on beş gün sürdüğü anlaşılıyor. Siz, bu gidişle, bir gün de şöyle bir haber verirseniz, hiç şaşmıyacağız:

«Ağrıdağı, 7 (A.A.) — On beş gün devam eden sürekli yağmurlar sonunda memleketini sel basan Nuh adında bir kaptan, kendi yaptığı gemiye, her hayvandan erkekli dişili birer çift alarak tufandan kurtulmuştur. Gemisini kurtaran Nuh kaptan, dün Ağrı dağındaki limana girmiş, selâmete kavuşmuştur».

Biz böyle haberlerinize razıyız. Siz:

«Hazret-i Meryem dün bir erkek yavru dünyaya getirmiştir. Yavruya uzun ömürler, anasına babasına da Allahtan kolaylık dileriz» diye de haberler verebilirsiniz. Ama ne yaparsanız yapın, bizi şaşırtamazsınız. Çünkü sizin eshab-ı kehf gibi eshabı keyif uykusuna yaptığınızı, haber diye rüyamızda verdiğimiz sayıklamalardan öğrendik.

«Uyan ey Anadolu Ajansı bu hâb-ı gafletten!»

Mektubuma nihayet verirken sizden bir ricada bulunacağım. Lütfen şu kısa haberimi de vasıtanızla gazetelere bildirin:

«10 Şevval (A.A.) — Üsküdarda sabah oldu».

Saygılarımla. *Hüseyin MEKTUPÇU*

BASIN TOPLANTISI!..

(Necmi Rıza)

★ Bu yıl okulların açılışı münasebetiyle, Maarifte büyük bir faaliyet göze çarpmaktadır. Bu arada, emniyet kuvvetleri takviye edilmiş, yeniden kadroya beş yüz polis memuru alınmıştır. Orta okul ve liseye devam eden kızlarımız, okuldan evlerine kadar polis ve jandarma himayesinde, mevcutlu olarak götürülecektir. Bu tedbir kâfi gelmediği takdirde, öğrenci kızlarımız, okuldan çıkınca ağır makineli tüfeklerle teçhiz edilmiş, zırhlı otomobillerle, evlerine götürülüp, annelerine teslim edilecektir. Bundan başka, motorize ekipler tarafından öğrenci kızlarımıza rahat ve miyenler şiddetle takip edilecektir.

Ayrıca, kız okullarının kapılarında birikenler, itfaiye hortumları ile su sıkılarak ıslatılacak, cipli ve coplu polis kuvvetlerimiz tarafından dağıtılacaktır.

Bu sene Maarif seferberliği şiddetlendirilmiştir.

MAARİFTE!..

★ Giriş imtihanlarında başarı gösteremiyen öğrenciler okulsuz kalmamaları için, çıkış imtihanları ile okullara kabul olunacaktır.

★ Bu sene, hiç bir öğrencinin açıkta kalmamasını sağlıyan Maarif Vekâleti, açık hava tiyatrosunu da okul haline getirmiştir. Yağmurlu ve karlı havalarda şemsiye verilecek olan öğrencilerimizin, açık hava okulunda daha açık fikirli ve hür yetişecekleri umulmaktadır.

★ Dün, lisenin ikinci sınıfında bir kız öğrenci, Babıâlideki kitapçıların önünde birikmiş, on binlerce rakibi arasında, uzun ve yırtıcı mücadelelerden sonra bir tarih kitabı satın almıya muvaffak olmuşsa da kalabalığı söküp çıkıncaya kadar kitap parçalanmış, elinde yalnız kitabın kabı kalmıştır.

★ Bunlardan başka ders yılı başlaması münasebetiyle, şimdiye kadar tamirleri unutulmuş olan okullardaki tamirat işleri de okullar tatil oluncaya kadar tamamlanacaktır.

İstanbul Kız Lisesinin sıraları tamir edilinciye kadar kız öğrenciler, İstanbul Erkek lisesinde ders görecekler. erkek lisesinin damı aktarılıncıya kadar öğrenciler Kabataş Lisesine gidecekler, Kabataş Lisesinin kırık camları takılıncaya kadar bu lisenin öğrencileri Koca Ragıp Paşa ilk okulunda, eski derslerini kuvvetlendireceklerdir. İstanbul Erkek Lisesinde dersler, vardiya usulü ile verilecektir. Bu eğitim sistemi ilk defa memleketimizde icat edilmiştir. Saat beşten ona kadar sabah vardiyasına erkekler, ondan beşe kadar ikinci vardiyaya, lise öğrencileri, gece yarısına kadar sürecek üçüncü vardiyaya da kız öğrenciler devam edeceklerdir.

DİKKAT!

GAF

İstanbulun resmi ve hususî lise müdürleri valinin başkanlığında bir toplantı yapmışlar. Lise müdürlerinden biri, taşralı öğrencilerin İstanbul liselerine alınmamasından şikâyetçi olmuş. İstanbul liselerinden, İstanbul hemşehrileri fay dalanmalıdır, demiş.

Söz hürriyeti var. Herkes, hükûmetin hürriyetine tecavüz etmemek şartile, kendi çöplüğünde ötebilir. Ama İstanbul liseleri, Maarif bütçesinden beslendiğine göre, yalnız hemşehrilerin okulu olamaz.

Sorbon, Kembriç, Yale Üniversitelerinin bile kapılarını yabancılara kapamadığı, bilgiye hudut olmıyan bu zaman da, İstanbullunun mektebe, taşralının da askere alındığı çağı çoktan arkada bıraktığımızı bu lise müdürüne nasıl anlatmalı acaba?..

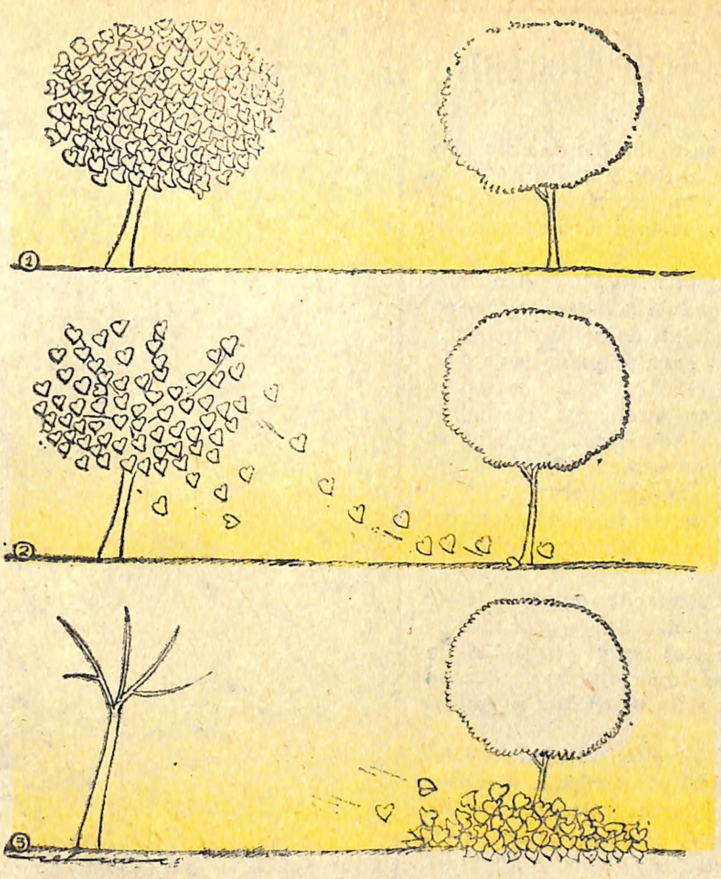

İLÂN-I AŞK!..

(Nehar)

Bunları Biliyor musunuz?

★ *Bir kadın çorabı 1600 metre boyunda iplikten yapılır ve bir çorapta 750 bin ilmek vardır. Sonuncu ilmek, bu çorabı alan erkeğin burnuna geçirilir.*

★ *Şimdiye kadar, Zoologlar 820 bin çeşit hayvan cinsi tesbit etmişlerdir. Bu yekûna, bilet gişeleri önünde, kendisinden öndekini iteliye, dirsekliye en arkaya atan terbiyesizler dahil değildir.*

NEYE GÜLÜYORMUŞ?

Shakespeare'in «Veronalı İki Centilmen» piyesini seyrediyordum. Önümdeki koltukta, giyinişlerinden insana benzeyen bir kadınla erkek vardı. Erkek, piyesin en heyecanlı yerlerinde, davudî bir sesle herkesi kendisine baktıran bir kahkaha atıyordu. Sinirlendikçe sinirlendim. Sonunda dayanamadım.

— Affedersiniz bayım, ben sahnede gülünecek bir şey görmüyoruz! dedim.

Adam başını arkaya çevirdi:

— Ben sahnedekine gülmüyorum ki, dedi, karım bir hikâye anlattı da ona gülüyorum.

Küçük ilânlar

★ Geyveli Marika, Avrupa seyahatinden dönmüş, Tarlabaşı, Gönül sok. Muhabbet apt. da açtığı yeni evinde müşterilerini kabul etmeğe başlamıştır. (Ayni adrese saat 24 ten sonra müracaat)

★ Son yapılan tablo yarışmasında, yabancı jüri üyeleri tarafından eserime verilen birincilik, kendileri kadar çile çekmediğim için Berdi Rahmi Eyüboğlu ve Cemal Tollu tarafından haksız görüldüğünden, hakkımdaki sözlerinin hiç bir değeri yoktur. Hükümsüzdür.

Aliye Berger

★ Senelerdenberi yaptığım aşk mücadeleleri sonunda nihayet evlenmeye muvaffak oldum. Bu sebeple, bundan evvel başkalarına yazdığım aşk mektupları ve verdiğim fotoğrafların hükümsüz olduğunu bildirirım.

Fettâne Canyoldaşı

★ Amerika Üniversitelerinde uzun seneler profesörlük etmiş, İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, Çinceden başka sekiz yabancı dil bilir bir yüksek kimya mühendisi, hukuk doktoru ressam çocuklarınızı el işi, jimnastik ve estetik derslerine hazırlar.

Telefon: Zahmet etmeyin, nasıl olsa konuşamazsınız.

★ İktidar ve ehliyetimi kaybettim. Tedavi göreceğimden eskisinin hükmü yoktur.

Aylâ'nın kocası

★ Dün gece, Saadet Aile Saz salonunda, içki sırasındaki vaitlerim muteber değil, bütün sözlerim hükümsüzdür.

Ahmet Ersöz

Satılık: Köprü, Adalar iskelesi gişesinden aldığım hiç kullanılmamış iyi vaziyette bir vapur bileti, yarı fiyatına ve taksitle satılıktır.

Adalar iskelesindeki baba üstünde Hamdi Yolaç'a müracaat

Zayi:

★ Beyoğlu nikâh memurluğundan aldığım evlenme cüzdanımı kaybettim. Hükümsüzdür.

Salihat-ı nisvandan Taliha Körsalih

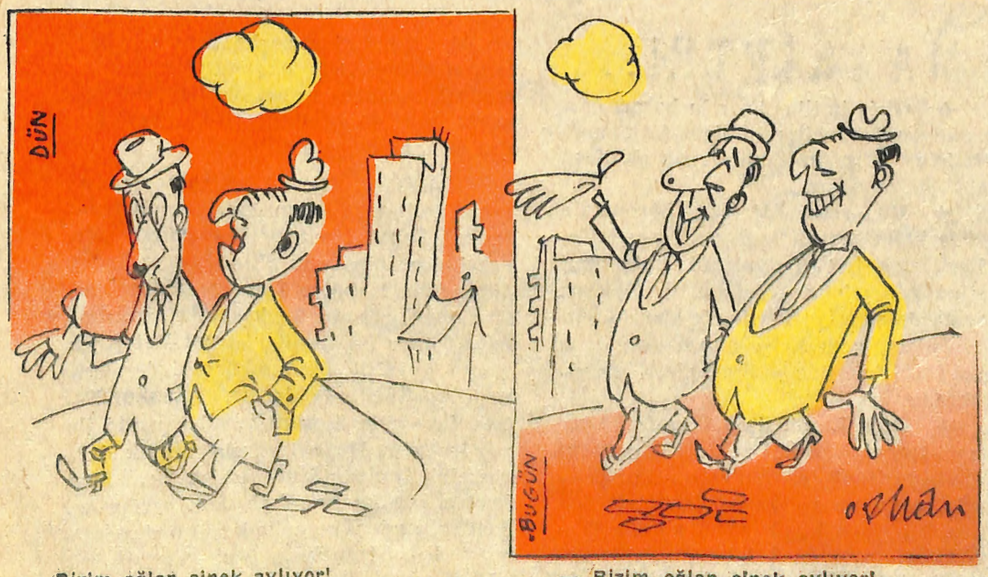

— Bizim oğlan sinek avlıyor!
— Ya! Vah vah vah!..

(Orhan Enez)

— Bizim oğlan sinek avlıyor!..
— Ya-.. Oh maşallah maşallah!..

Değer ölçüsü

Küçük Sahne'de Hamlet'i seyrederlerken, tatlı tatlı sohbet ediyorlardı. Tanınmış bir tiyatro muharririni bahis konusu eden genç:

— Eserleri pek mi kıymetli sanki? dedi. Arkadaşı izah etti:

— Tabii yahu... Herbiri dün yanın, en meşhur tiyatro eserlerinin aktarması!

Kişi refikinden...

Bir kuş, daha doğrusu bir papağan satın alacaktı. Satıcı kıza sordu:

— Fena lâflar söylemiyor ya?

Kız tereddüt etti:

— Hayır... Ama, evliyseniz, duya duya alışır tabii...

Kadın — Fırtına.. şimşek... Yıldırım!..
Erkek — Elbiselerin adı mı karıcığım?..
Kadın — Hayır, evde yiyeceğin tokatların tadı!..

BU HAFTA NEREYE GİDELİM

★ Bize gelme de, istediğin yere git!

★ Aklın varsa, evinde otur.

TİYATROLAR:

★ Şehir Tiyatroları Dram kısmı: «Salonda koltuk gıcırtıları» Baş rollerde: eski döşeme tahtaları ve çatlak koltuklar. Facia 3 perde.

★ Komedi kısmı: «Zavallı Molliere» gülünçlü facia. Aslından bozan: Vasfi Rıza Zobu. Sahneye uyduran: Vasfi Rıza Zobu. Dekor, kostüm: Vasfi Rıza Zobu. Oynıyan: Vas fi Rıza Zobu. Bâle müziği: Üçüncü Selim.

EĞLENCE YERLERİ:

★ Hürriyet gazinosu: Saat 22 ye kadar dargelirli enayilere mahsus hafif kazık, atmas yon programı. Saat 24 ten sonra paviyonda dargelirlileri kazıklıyanlar için ağır ve yağlı kazık.

Ayrıca, oriental dans (Sallasana sallasana göbeğini) —

★ Aile saz salonunda: Memleketimizin medâr-ı iftiharı, biricik ses san'atkârı Nazân Tıknefes tarafından, lâmbalar karartılarak «Her yer karanlık!» şarkısı. Müteakiben değerli san'atkâr, altın sesli Saliha Nisvan tarafından Hafız Burhan'ın ninnisi. Şarklı rakkase Margerit Gotye tarafından dans (aşağıdan yavrum, aşağıdan.)

SERGİLER:

★ Defile: Kadıköye işleyen vapurlarda bacak bacak üstüne atmış hanımların teşhir et tikledi iç çamaşırları. Hepsi naylondur.

★ Maçka, Şişli, Osmanbeydeki apartımanların balkonlarında çamaşır ipine serili, Türk motiflerile modernize edilmiş kadın çamaşırları.

ÖZÜR DİLERİZ

«Bir eski çapkın» imzası ile gönül dersleri veren mütehassısımız, bu hafta, öğrencileri ile birlikte Beyoğlunda tatbikat yaparken, ahlâk zabıtamız tarafından suçüstü yakalanmıştır. Bu sebeple, bir hafta dersierine ara vermek mecburiyetinde kalan «Eski Çapkın» gelecek sayıdan itibaren muntazaman, çapkınlıkta hevesi olanları irşada devam edecektir, okuyucularımızdan özür dileriz.

KIŞ MODASI

Erkeklerde :

Erkek elbiselerinde büyük değişiklik yoktur. Memur ceketleri, gelirlerine uygun bir şekilde dar olacak ve iki yakası bir araya gelmiyecektir.

Kumaştan tasarruf için, bu yıl da yelek yapılmıyor.

Paçaları yırtılmış pantalonlar, aşağı kısmı biraz daraltılarak ve bir miktar da boydan kesilerek balıkçı pantalonu biçimine sokulabilir. Bu şekil, iktisadî olduğu kadar, kışın, çamurlu yollarda yürümek için de daha uygundur.

Kundura, yazlık beyaz, yahut sarı iskarpinler siyaha boyanmak suretile giyilecektir. Ancak, yirmi beş kuruşluk bir fedakârlığa katlanılarak yeni bağ takılması tavsiye olunur.

Yaka ve kolları eskiyen gömleklerin eteklerinden birer parça kesilerek yeni yaka ve kol yaptırılmalıdır.

Çorap, fanilâ, don, kar yağmadıkça mecburî sayılmaz.

Boyunbağı, yaşadığımız atom devrine yakışmadığından bahse lüzum görülmedi.

Kadınlarda:

Bu kış derî elbiseler modadır. Onun için bir çok bayanlar kocalarının, âşıklarının derisini yüzeceklerdir. Dargelirlilerin derileri bakkal, kasap, zerzevatçı ve ev sahiplerince yüzüldüğünden, onlar için korku yoktur.

Pazarları erkekler evde olacağından, kadınlar, o gün eve kapadıkları kocalarının pantalonlariyle sokağa çıkacaklardır.

Kürk modası, bu kış da mevkiini muhafaza edecek, bazı bayanlar tilki, sansar, kurt derisini, bazıları da ayı ve öküz postunu tercih edeceklerdir.

MAKAS

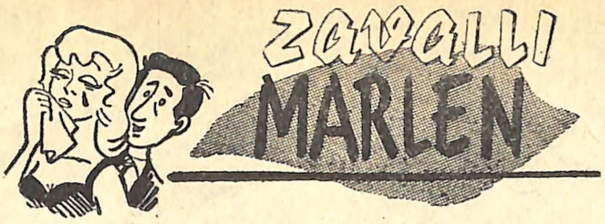

Anlatan: Melik CÛDİ

DEDEM, sekiz defa Şeyhülislâmlıkta bulunmuş, sonra padişah kendi başını kurtarmak için, kazan kaldıran Yeniçerilerin önüne futbol oynasınlar diye kellesini atmış Hacı Cebbar Efendi'dir. Babam, «Dımışk» gazetesinde elektrik ve havagazı üzerine yazılar yazınca, hafiye raporlarile, işkilli padişahın, terfian Manastır aşâr nâzırlığına gönderdiği Hüsamettin Efendidir. Rahmetli amcam, Medine kadısı Mansur Efendi merhum'dur. Annem, Sahaflar Şeyhi Ali Vassaf Efendinin kızıdır.

Başıma gelen acıklı macerayı size anlatabilmem için, size sülâlemi sayıp dökmek zorundayım.

Annem Sıdıka Hanım, ut çalar, babam da az çok frenkçe bilir, zamanlarında ileri görüşlü insanlardı. Bir müddet Alyans İzrailit'te, bir müddet Galatasaray Sultanisinde okuduktan sonra, beni Parise gönderdiler. Bizdeki meşhur adamların çoğunun gittiği, senesi en az, diploması en ucuz mektep olan (Ekol siyans politik) siyasî ilimler okuluna yazıldım.

Pariste bir Fransız âilesinin yanında pansiyon kalıyordum. Pansiyoner olduğum ailenin Marlen adında bir kızı vardı. Marlen'in güzelliğini ne söylesem size anlatamam. Güneşin yedi rengi gözlerinde toplanmış. Sanki içinde beş bin mumluk bir lâmba yanıyormuş gibi, şeffaf derisinden dışarıya pembemsi bir ışık vuran kız. Kumral saçları, kendi ışığı ile pırıl pırıl... Üstelik, kabuğu çatlamış istiridye içinden şimdi çıkmış bir Venüs kadar taze ve masum.

Devam ettiğim mekteplerden hiç birini bitirmek huyum olmadığı için, annemin nihayet: «Oğlum, satıp savacak bir şey kalmadı, artık İstanbula gel!» diyen mektubunu alınca bende şafak attı. Babam çoktan ölmüş, yirmi senedir, zamanın bütün asilleri gibi, meşru hırsızlıkları ile biriktirdikleri malı mülkü satmakla geçiniyorduk. Marlen'e bir gün:

— Marlen, canım, hayatım! Seni seviyorum! dedim.

— Ah mon amur! Ben de seni seviyorum, dedi.

— Öyle ise bütün sevişenler gibi yapalım, evlenelim, dedim.

Asli ile Keremin, Jülyet'le Romeo'nun aşklarında olduğu gibi önümüze bir engel çıktı. Marlen'in babası:

— Ben kızımı bir Türke vermem! diye tutturdu.

Bunu duyunca millî duygularım ayaklandı, gidip kayınına:

— Mösyö! dedim, nasıl olur da bir Türke kız vermem, dersiniz. Bu hareketiniz, tarihî Türk - Fransız dostluğuna aykırıdır. İki defa Viyana kapılarına dayanan biz değil miyiz? Avrupa ovalarında at oynattık, Avrupanın göbeğinde kılıç salladık. Nal seslerimiz Tuna boylarında hâlâ çınlıyor!

— Ben kızımı tarihle değil, sizinle evlendirmiyorum, dedi.

O zaman:

— Siz Koca Yusuf pehlivanları, dünyaya nam salmış Kazıkçı Bekir pehlivanları, Kurtderelileri ve onların torunları millî arslanlarımızın serbest güreşte kazandıkları zaferleri, dünya şampiyonluklarını galiba bilmiyorsunuz! dedim.

— Ben bir pehlivanı, hele sizin gibi, kendi sıskalığına bakmadan Kazıkçı Bekir, Kızılcıklı Mahmut'larla övünen bir somun pehlivanını kendime damat yapamam!

Herifin taş yüreğini yumuşatamayınca güzel Marlen'in ayaklarına kapandım:

— Marlen! Yalın ayak, başı kabak benim ol! dedim.

Babasının:

— O herifle evlenirsen, bir daha bu baba evine adım atamazsın! tehdidine rağmen, Marlen:

— Sana güvenebilir miyim? diye sordu.

— Övün, güven, çalış! dedim.

Aşk, sen her şeye kaadirsin! Marlen'i alıp İstanbula geldim. Annem Marlen'i görünce:

— Sen Sahaflar Şeyhi Ali Vassaf Efendi'nin kızıyım, Şeyhülislâm Hacı Cebbar Efendi Hazretlerinin geliniyim. Bu fan fin eden kokanayı evime sokamam! diye tutturdu.

Zavallı Marlen'e bir kaç gün otel odalarında süründük.

— Marlen, hayatım, ruhum! dedim. Annemin bizi eve alması için, müslüman olman lâzım.

Marlen, o kuğu kuşu boynunu büktü:

— Sen ne istersen olurum, dedi.

Marlen müslüman oldu. Adını da Meliha'ya çevirdik. Annemin Kanlıcadaki yalısının iki odalı bölüğüne çekildik.

— O kadının suratını görmiyeyim, ne haliniz varsa görün! dedi.

O sırada beni askere çağırdılar. Askerlik şubesinde:

— Yabancı kadınla evlisiniz, yedek subay olamazsın! dediler.

Marlene:

— Bir tanem, hayatım! dedim!... Kanunlara göre, yedeksubaylığımı yapana kadar seni boşamağa mecburum. Askerliğimi bitirir bitirmez yeniden evleniriz! dedim.

Bakmağa kıyamadığım, güzel gözlerinden inci gibi yaşlar boşandı. O zaman Marlen'ciğime, annemle babamın da, babamın ağzından «şart olsun» sözü çıktığı için iki defa nikâh tazeledik lerini, üçüncüsünde hulle yaptıklarını anlattım.

— Mademki, ayrılıp ayrılıp evlenmek sizde âdet, peki, dedi.

Boşanma dâvaları aylarca, yıllarca sürüyordu. Allah razı olsun, bir avukat arkadaş:

— Karının sana ihanet et-

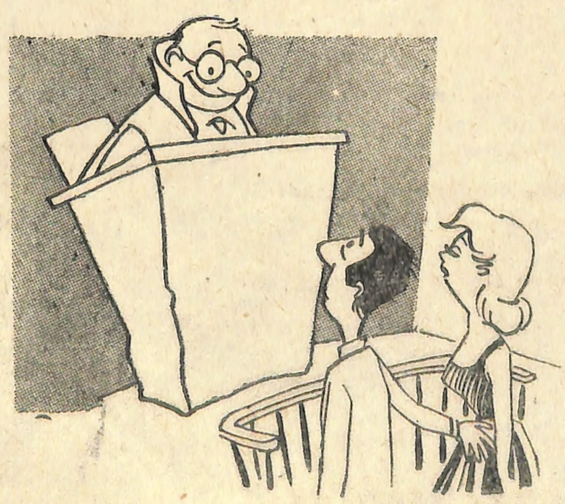

YAZISIZ!.. (Nehar)

AKBABA'NIN MİZAHÎ YAZI MÜSABAKASI: 1

Dimyata - Pirince...

Yürüyoruz bir hayat yolunda çıka, bata,
Bir gün kavuşacağız biz de belki rahata.
Bob-stil modasına pek uydu, cübbe, lâta
Eşeğe de bineriz, şart değil binmek ata;
«Deh» diyerek gideriz pirinç için Dimyata.
Yalnız dilimiz değil, biz de beraber sürçtük.
Masrafımızı ene, geliri boya ölçtük.
Zaten evimiz dardı, daha dar eve göçtük
Üst kattan yavaş yavaş indik şimdi alt kata
Karar var gidiyoruz pirinç için Dimyata.
Gözün ne çok enginde, ne çok yükseklerdeydi.
Paşa değilsen bile ismin efendi, beydi.
Böyle sakin hayata nereden nazar değdi?
Hiç bir şeyin kalmadı evinde sata sata,
Rahat rahat gidiver pirinç için Dimyata.
Sen fazilet tasarla düşünüp solu, sağı,
Eloğlu ta önceden kurdu çiftliği, bağı.
Doğru adam sen misin Allahın avanağı?
Mademki her işinde vardır böyle bir hata;
Sen biraz zor gidersin pirinç için Dimyata.
Bilgin neye yarıyor, onu kendin kur turşu,
Bu zamanda kafanın birdir dolusu, boşu,
Para biriktireydin elindeyken şans kuşu,
O zaman kurularak şöyle süslü bir yata,
Denizden de giderdin pirinç için Dimyata.

İskenderun — Adatavşanı

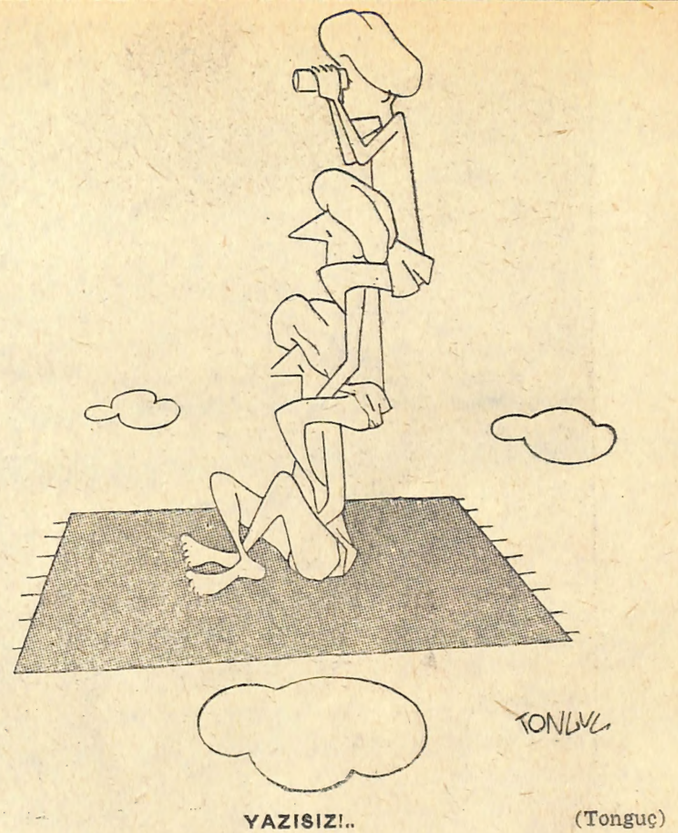

YAZISIZ!.. (Tonguç)

tiğini isbat edersen, bir celsede boşanırsın! dedi.

Halimize acıyan ahbaplardan iki yalancı şâhit bulduk. Marlen'ciğim, gözyaşları içinde bana nasıl ihanet ettiğini itiraf etti. Böylece boşandık.

Yedeksubaylığımı bitirir bitirmez tekrar evlendik. Marlen:

— Aman Cûdi! bir daha boşanmıyalım, diyordu.

Korktuğumuz başımıza geldi. Üç defa askerî hizmete çağırdılar. Marlen'le üç defa boşanıp tekrar evlendik.

— Bundan sonra bizi birbirimizden kimse ayıramaz Marlen! dedim .

Geçinmek için bir iş arıyordum. Babamın arkadaşlarından, Suriyeli zengin bir kadınla evli, mühim bir mevkii olan zata gidip iş istedim. Bana:

— Bu memlekette süt gibi Türk ve Müslüman kızlarının kocasızlıktan imanı gevrerken, ne diye yabancı kadınla evlendin? dedi.

Mısır hanedanından bir prensesle evli bir başka tanıdığa gittim. O da:

— Vatan çocuklarının kollarına bir yabancı karı takıp memlekete dönmeleri acıdır, dedi.

Zavallı Marlen, hâlâ babasının yaptırdığı elbiseleri giyiyor, gık bile demiyordu. Aylarca sürüdükten sonra bir tanıdığın yardımı ile konservatuara estetik hocası oldum. Artık mesuttuk. Marlen:

— Cûdi, dünyada benim için yalnız sen varsın! diyordu.

Bir gün konservatuvar müdürü çağırdı:

— Cûdi Bey, bakanlık hakkınızda yaptığı inceleme sonunda, sizin yabancı bir kadınla evli olduğunuzu öğrenmiş bulunuyor. Memurin kanununun dördüncü maddesinin Z fıkrasına göre, yabancı kadınla evlenmiş olan memurlar, memurluktan istifa etmiş sayılırlar.

Başımdan aşağı kaynar sular boşandı.

— Efendim, bahsettiğiniz 28 sene evvelki kanundur, dedim.

— Kanun kanundur, dedi.

— Evet ama bu kanun anti demokratiktir, dedim.

— Memur, politika yapamaz! dedi.

— Anayasaya aykırıdır, dedim.

— Ben karışmam, dedi.

— Altında imzanız bulunan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine de aykırıdır, dedim.

— Memur, yabancı kadın la evlenemez, kanun böyle diyor, dedi.

— Yanılıyorsunuz bayım, dedim, Vatandaşlık Kanunu nun on üçüncü maddesine göre, yabancı bir kadın, bir Türk erkekle evlendiği andan itibaren otomatikman Türk vatandaşı olur. Üstelik benim karım müslüman da...

— Siz lâf anlamaz mısınız? Memur yabancı kadınla evlenemez.

— Peki sizin karınız?

— Benim karım acem...

— Falan milletvekilinin, eski bakanlardan filânın karısı Alman...

— Milletvekilleri, bakanlar memur değildir.

— Peki, şimdi ben ne yapayım?

— Ya karınızı boşarsınız, ya da memuriyetten istifa etmiş sayılırsınız...

Marlen'e gittim:

— Yavrum, hayatım, canım Marlen! dedim. Konservatuarda hoca olduğum için, öğrencilerin sayısı, boyları, kiloları gibi sırları senin öğrenip yabancı devletler hesabına casusluk yapmandan korkuyorlar. Onun için seni bir kere daha boşamıya mecburum. Emekliye ayrılınca tekrar evleniriz.

Marlen'ciğim buna da razı oldu.

Aradan yıllar geçti. Emekliye ayrıldım. Şimdi Marlen'le evliyiz. Ama ne bende Cûdi'lik, ne Marlen'de Marlen'lik kaldı...

□

KAYIP ARANIYOR

Yanda resmi görülen Adana eşrafından Kasım Gülek, 8 ağustos 1954 tarihinde, propaganda seyyahati diye çıkmış ve o tarihtenberi eve dönmemiştir. En son Doğuda gurbet illerinde dolaştığı haber alınmıştır. Bulanların veya görenlerin insaniyet namına kimseye haber vermemeleri rica olunur.

Demokrat Parti Merkezi

Çok önemli işlerden, doktorlarımızın hastalarla meşgul olmadığını gören

OFÜRÜKÇÜ HASAN OFLER

Tekrar faaliyete geçmeğe mecbur olmuştur. Kulunç, yel ve bel ağrıları — Muhabbet muskaları — Ayırma büyüleri bozulur — Kısır kadınlar gebe bırakılır — Sinirli, geçimsiz kadınlar yumuşak başlı koyun haline getirilir.

Mür: Tanıdıklardan sorun veya zabıta vak'alarını yazan gazetelerin koleksiyonlarından adresi bulun.

KAYIP ÇOCUK

Yanda resmi bulunan Pişkin Halide adındaki kız çocuğu, bir hafta evvel gece yarısı evinden fırlayıp kaçmış, fırladığı tarihten bugüne kadar bir daha evine dönmemiştir. Her kimin yanında ise, yine yanlarında alakoymaları insaniyet namına rica olunur.

Bir iflâh kesik

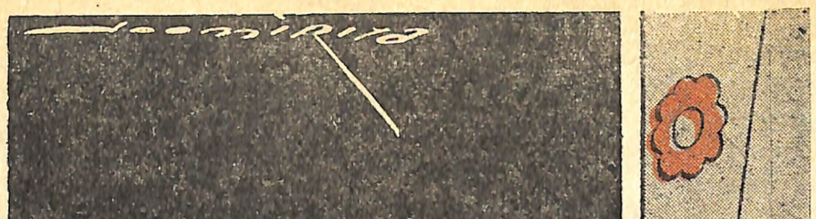

— Zavallı Ayten, Pariste bir otomobil kazasında kurban gitmiş...
— Ne talihli kadın, bütün sosyete yine ondan bahsedecek!..

ÇIRMIZ

Tramvay bekliyorlardı. Önlerinden bir hususi araba yavaş yavaş geçti. Arabayı gayet şık bir kadın kullanıyordu. Rifat Necdet Evrimer:

— Yahu Esat, dedi, şu kadını görüyor musun? Sık sık tesadüf ederim. Hep arabasını böyle sürer. Yirmi kilometreden yukarı çıkmıyor hiç...

Esat Mahmut Karakurt gevrek gevrek güldü:

— Tanırım kâfiri... dedi. Yirmi senedir yirmiden yukarı çıkmamıştır!..

GÜNÜN

BESLEME

Kız zengindi, oğlan fakir. lan evlenmek istiyordu. Kız tikbalden korkuyordu.

— Vazgeç bu sevdadan... di oğlana. Sevgi insanı be mez...

Delikanlı çok bilmiş bir t la güldü:

— Beslemez olur mu Bak, baban seni ne kadar s yor. Evlendin diye senden ret edecek değil ya...

— Neye bukadar geç
— Yolda peşime biri
— Koşsaydın ya?..
— Nasıl koşarım ayol

İNANILIR ŞEY DEĞİL

Vahdet Gültekin'e bir misafir gelmişti. Söz arasında:

— Telepatiye inanır mısın? diye sordu. Vahdet alay olsun diye:

— O da neymiş? diye sorunca misafiri izaha kalktı:

— Birinin aklından geçenleri okumak...

— İnanmam, dedi Vahdet. Öyle birşey kaabil olsaydı sen şimdi burada bulunmazdın!..

A

Yapı ve Kredi Ban nan Bayan Aliye Berger, mış olan ressam Bedri R

— Tavsiyenizi dinle lütfen bana söyleyin, siz

Bedri Rahmi ders v

— Önce hiçbirşey d nu seçerim ne birşey. Ne

Aliye Berger, aynı

— Peki, resmi bitird lıyorsunuz?

AKALARI

ŞAŞKINLIK ALÂMETİ

Daireye, memurların tatil saati olmasına rağmen çalıştıkları bir saatte hırsız girmişti. Hırsız, memuru görünce durakladı. Memur sordu:

— Neye şaşırdın? Kimse yok mu sanıyordun?

Hırsız itiraf etti:

— Tabii öyle sanıyordum bayım. Bu saatte çalışan memuru kim görse şaşırır!

Avukat Rasim Cenani ile Avukat Ekrem Onur, Beyoğlundan geçiyorlardı. Ekrem, uzaktan giden güzel bir kadını gösterdi:

— Tanır mısın Rasim? diye sordu.

«Toni» lâkabiyle maruf Rasim Cenani:

— Elbet tanırım, dedi. Güzel kızdır...

— Kimden geçmiş bu güzellik ona yahu?

— Annesinden. Ölürken bir sandık pudra ve ruj bıraktı kıza...

n?..
dı...

lerif gayet yavaş yürüyordu!..

layış

ının resim müsabakasını kaza-
disi aleyhinde ağır bir yazı yaz-
ni'ye soruyordu:
hizaya geldim, efendim. Önce
ıl resim yaparsınız?
eğe başladı:
nmeden resme başlarım. Ne ko-
ba-ağımı bilmeden işe girişirim..
ketli sesle yine sordu:
n sonra ne yaptığınızı nasıl an-

FARK

Genç romancı, kitapçıya girdi:

— Bir roman bastırmak istiyorum, dedi. Te'lif roman mı istersiniz, yoksa tercüme mi?

— Te'lif roman...

— Ya, ben tercüme istersiniz zannetmiştim...

— Yanlışınız var bayım. Her kitapçı te'lif romanı tercih eder. Çünkü te'lif roman verirseniz üste para da alırız!..

— Ne Avrupayı gördük, ne Amerikayı...
— Ya biz?.. Uçan daireleri bile görmedik ya!..

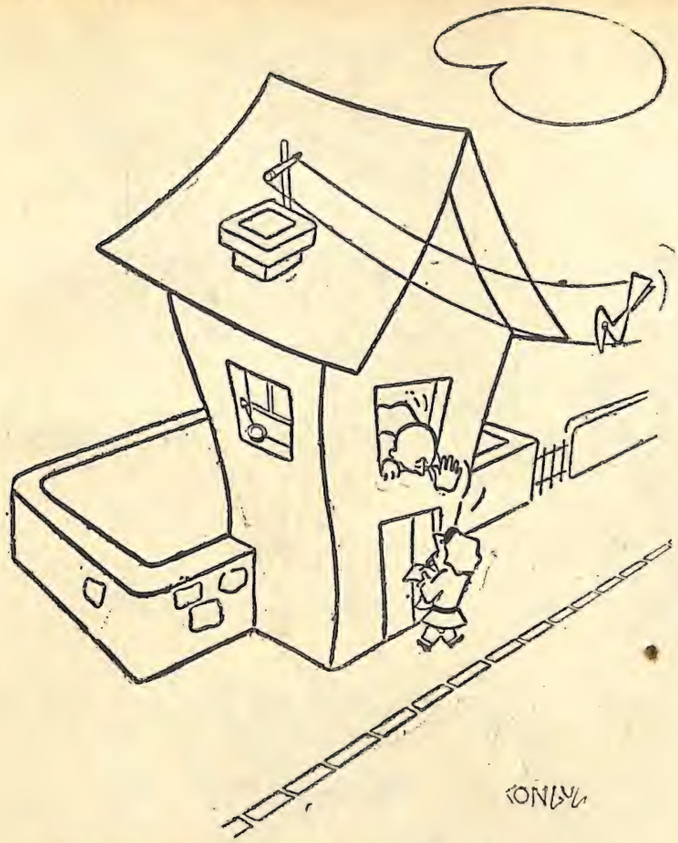

— Yanlışınız var galiba memur bey, ben radyo çalmıyor, şarkı söylüyorum!.. (Tonguç)

Alışkanlık

Birkaç kocadan boşanmış bir şen dulla evlenmeğe talip olmuştu. Kızın annesi çekingen davranıyordu. Nihayet baklayı ağzından çıkardı:

— Tereddüt ediyorum doğrusu... dedi.

— Ne hususta efendim?

— Bilmem ki... kendinize güvenebiliyor musunuz? ya kızımı alıştığı gibi yaşatıp, alıştığı gibi boşayamazsanız...

TECRÜBEYLE

Müzmin bekârlardan Ekrem Reşit Rey'in bulunduğu bir meclis te, bütün genç kızların evlenmek için yanıp tutuştukları bahis konusu ediliyordu. Ekrem Reşit:

— Ne münasebet... dedi. Bu dünyada evlenmek istemiyen bir alay kız var...

Avni Dilligil sordu:

— Ne biliyor sunuz?

Fikret Adil söze karıştı:

— Tecrübeyle...

SEVİNÇ

Sabahattin Kudret Aksal'ın bir piyesi oynanıyordu. Henüz eseri görmemiş arkadaşlarından biri, yolda sordu:

— Nasıl, piyesin sonu iyi mi?

— Sorma kardeşim, dedi Sabahattin Kudret, son perde kapanınca halk öyle seviniyor ki!

□

İster iseniz, siz de benim gibi yapınız. Çünkü Millâtan beri aklı başında kadınların yüzde doksan dokuzu benim gibi yapooor!
EN KIYAK JİLET, KESKİN MARKADIR.

DAHİLİYE VEKİLİ
İç hastalıkları Mütehassısı
Dr. Namık Gedik
Tetkik seyahatinden döndü
Randevu: Hususî kalemden alınacaktır.

GÖZ HASTALIKLARI MÜTEHASSISI
Dr. Lûtfi Kırdar
Yeni bir seyahat tertibi ve hesepleriyle meşguldür. Amerikaya kaçmak isteyenlere fırsat
Mür: Türkiye Tersizm kurumu

Fotoğraf

Yazan: VİRGÜL

TAKSİYE binecek kadar zengin, şoförle marazayı göze alacak kadar cesurdu... Bu cesaretinin ve, ayni zamanda, zenginlik denen o büyük meziyetinin mükâfatını görmekte gecikmedi: Otomobilin içinde, yanıbaşında bir zarf vardı.

Yeni trafik kanunundan dolayı şoför gözünü dört açmış, etrafına bakmıyor, dikiz aynasından içerisini gözetlemeye vakit bulamıyordu. Vicdanıyla başbaşa kalan yolcu hemen elini uzattı, zarfı aldı.

Bir kadın çantasından
Düşmüş bir zarftı bu;
Burnu kokusundan bunu bildi!

İçi de hayli kabarıktı. Adam, zengin olduğu için, tabii, aklına para gelmedi.

— «Aşk mektubu falan mı acaba?» diye düşündü.

Ondan da güzel bir şeydi: aşkın kendisi!

Zarfın içinde altı tane vesikalık fotoğraf vardı... Ama, ne fotoğraf! Yani, ne kız! İnsan rüyasında bu kadar güzelini göremez, hayâlinde böylesini canlandıramaz. O kadar güzel! Güzellik müsabakasında jüri olsanız, şimdiye kadar verdiğiniz bütün oyları geri alır, hepsini bu tazeye verirdiniz.

Evet, «taze»; yani ne «genç kız» denecek kadar körpe; ne de «genç kadın» denecek kadar olgun.

Bizim yolcu bitti! Bekârdı, serveti yerindeydi, Felekten kâm almasını bilirdi. Fırsat karşısına böyle güzel birini çıkarır da o durur mu!

— «Kızı ner'den bulacak?» demeyin.

Adam fotoğrafların altında soğuk damgayla basılmış olan yazıyı görmese bu düşünceleri aklından geçirmezdi bile.

Bu damgadan resimlerin «Destegül Fotoğrafhanesi »nde çekilmiş olduğunu anladı ve, o akşam yazıhanesinden çıkar çıkmaz doğru kendini Beyoğlu'na attı.

Fotoğrafhanede onu, önce, resim çektirecek sandılar. Fakat adam, maksadını açıkça ve kısaca anlattı:

— «Sizden bir ricam var,» dedi. «Memnun ederim şu resimleri otomobilde buldum. Sahibi ihtimal tekrar çektirmeye gelir. O zaman adresini alıp bana bildirir misiniz?»

Fotoğrafçı: «Biz henüz bu gibi şeylerle uğraşmıyoruz» der gibi, adamın suratına dik dik baktı. Fakat, sonra resme bir göz atınca bakışlarının rengi değişti:

— «He bu bayandır?» dedi. «Demincek telefon etti idi o resimlerden bana altı tane taha basasınız deyi. Eyi tesatüftür

MÜSABAKAMIZA GELEN KARİKATÜRLER : 2

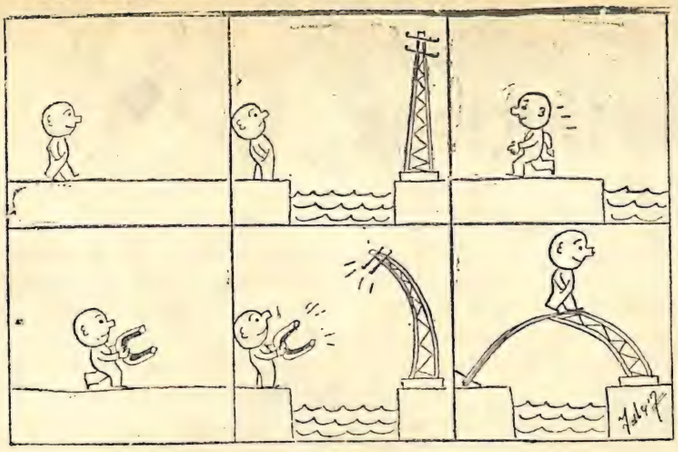

YAZISIZ!..

Eskişehir: (Yalçın Eral)

kim siz bulmuşsunuz da getirmişsinizdir.»

Adamın gözleri parlamıştı:

— «Tanıyor musunuz?» diye sordu.

Fotoğrafçı «nasıl tanımam!» der gibilerden şöyle bir baktı ama, resmiyeti yine bozmadı.

—« Müşterimizdir,» dedi. «Tasvirleri kaybettiyse çok üzülmüştür, hemen bize telefon açıp yenisini ısmarlamıştır. Acala olduğundan adıresini de verdi idi.»

Adam: «Aman!» dedi, «verin şu adresi bana. Madem acele resme ihtiyacı var, kaybettiklerini derhal elde ederse pek sevinir...»

Fotoğrafçı: «Ne demezsin!» gibilerden başını salladı; adresi verdi. Adam, nişan ve nikâh resimlerini orada çektireceğine dair söz verdikten sonra yel gibi dükkândan dışarı fırladı.

★

Tanıştılar, görüştüler, sevişttiler ve... adam sözünü tuttu, başbaşa vermiş kumrular pozundaki mahut nisan resimlerini, el ele tutuşmuş yavrular halindeki meşhur nikâh resimlerini hep o fotoğrafhaneye çek tirdi.

Mesuttular. Tabiî, saadet deyince şairlerin ballandıra ballandıra anlattıkları o ulvî, uhrevî ve hayalî şeyi kasdetmiyoruz: Bu dünyada sizin, benim gibi insanlar ne kadar mesut olabilirlerse o kadar mesuttular işte.

Vakıâ kız, yani şu bizim «taze», pek resmindeki, hattâ ilk günler yüzüne kendi elceğiziyle yaptığı tablodaki kadar güzel çıkmamıştı ama, pek yabana atılır şey de değildi. Hem sonra, adam para verip almıştı, sokağa atacak değildi ya; çarnâçar bağrına bastı.

Pek boş bir kadın da değildi; radyo çalmasını, konserve açmasını, hazır baklava almasını falan biliyordu. «Sürt Allah kerim», «O kapı senin,, bu kapı benim» gibi kadınlara has meziyetleri de, ilâmaşallah, yerindeydi.

Adam, karısıyla meşgul olamayacak kadar meşguldü. Bekârlık dağdağasından kurtulduğu için işleri daha iyi yürüyor, kazancı gittikçe artıyordu: «Allah rızkını verir» dedikleri herhalde bu olacaktı.

Hülâsa, birbirlerine «gözünün üstünde kaşın var» demeden tatlı tatlı geçinip gidiyorlardı... Fakat, bir gün kadın, kaş yapayım derken göz çıkarmaz mı!

Yemekten sonra, divana uzanmış, cilveleşiyorlardı. Söz eski hâtıralardan açıldı, nasıl tanıştıklarına geldi. Kadın baklayı ağzından çıkardı:

— «Biliyor musun, canım,» dedi, «ben o fotoğrafları taksi de mahsus unutmuştum.»

— «Mahsus mu?»

— «Evet.»

— «Yani?»

— «Yani, senin anlayacağın, biri bulur da belki beyenir beni, arar, bulur, ister, diye düşündümdü... Düşündüğüm gibi de oldu, değil mi, şekerim?»

«Şeker »in biraz rengi döndü, ekşidi:

— «Yani, koca arıyordun, öyle mi?» diye sordu.

Kadın hiç koca aradığını itiraf eder mi!

— «Yok, canım, ne münasebet!» dedi. «Seveceğim erkeği arıyordum...»

Kocasının nevrinin döndüğünü anlamıştı, işi tatlıya bağlamak istedi:

— «İlk defa öyle bir şey yapıyordum» dedi, «ilk ve son defa. Seni bulacağım içime doğmuş.»

Sözünü balla kesti: Kocasının dudaklarına yapıştı.

Onu kandırdığına emindi; kadın bu!

Fakat: «Peki ama, mademki ilk ve son defa idi, fotoğrafçıya altı resim daha niye ısmarladın?» diye sormak da adamın aklına gelmedi: Erkek bu!

○

KAYIP OTOBÜS

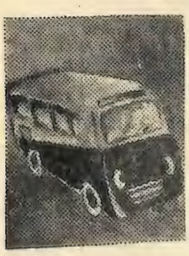

Yanda resmi görülen otobüs, her gün saat 10 da İstinye durağından geçmekte iken, 1 - Ekim denberi gözden kaybolmuştur. O tarihtenberi durakta beklediğim halde, otobüs, durağına gelmemiştir.

Tanıyanların, bilenlerin, görenlerin veya nerde olduğunu duyanların adresime bildirmelerini rica ederim.

Durakta «Gözlerim yolda kaldı» rumuzlu yolcu

Profesör Kadın Berberi

Tanınmış fikir, sanat ve politika adamlarının, hususî hayatlarında amatörce merak sardıkları bazı işler vardır. Meselâ, Abdül-Karay da ince zevkli bir aşçı... hamit iyi bir marangozdu. Çörçil usta bir ressamdır. Refik Halid

Dişçi mektebi profesörlerinden Suat İsmail Gürkan da çok meraklı ve mahir bir kadın berberidir. Bilhassa saç kıvırmaktaki mahareti, diş çekmekteki hünerinden aşağı kalmaz.

Sabahları, erken saatte kalkan üstad, doğru Bayazıttaki mektebe gitmekte ve öğleye kadar talebesile meşgul olmaktadır. Üçten sonra da Taksimdeki muayenehanesinde hastalarını kabul ettiği için, ancak akşamları altıdan sekize kadar olan iki saatlik dinlenme zamanındâ, kadın saçlarını kesip şekillendirmek ve ondülâsyon yapmakla eğlenebiliyorlar.

Fotoğrafçımızın çektiği resimde üstadı, hususî salonunda yeni bir saç modası yaratırken görüyorsunuz.

Dr. Behçet Uz

Hastalarını, pazar, pazartesi, salı, çarşamba, perşembe, cuma ve cumartesiden başka her gün öğleden sonra kabul eder.

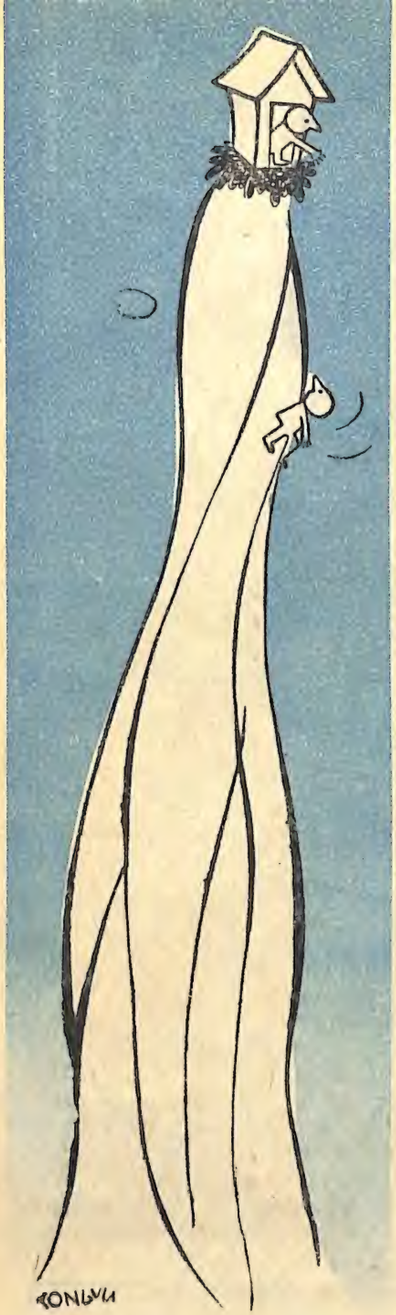

— Güle güle bay Nuri. yine buyurun, sık sık bekleriz!..

(Tonguç)

Memleketimizin medâr-ı iftiharı biricik ses san'atkârı:

Mefkûre Bülbülses

Aşağıda okuyacağınız röportaj, yakında çıkacak, radyo, sinema ve ses sanatkârlarından bahseden mecmualardan birinde neşredilecekken, yanlışlıkla matbaamıza gönderilmiştir.

○

Pek sayın ve muhterem okuyucularımız!

Aşağıdaki kıymetli röportajı okumadan evvel, size bu röportajı yapan, genç neslin en kuvvetli röportaj üstadı Muzaffer hakkında kısa bir bilgi vermeyi faydalı bulduk.

Muzaffer, henüz sünnet olmadan evvel, edebiyata merak sarmış evlât-ı vatandandır. Her Türk vatandaşı ilk okulu bitirmek mecburiyetinde olduğundan, o da bu yüzden beş yıllık ilk okulu, pişire pişire sekiz senede bitirmiş, bir müddet de orta okula devam etmiştir. Serbest ve hür ruhunu okul baskısı altında daha fazla tutmıyan Muzaffer, esasen okuldan, öğretmenlerden ve kitaplardan öğreneceği bir şey de olmadığı için, okulu terketmiştir. Türkçede kendine mahsus yeni kelimeler ve yeni bir gramer icat ederek, kısa zamanda basın hayatında sivrilmiş, sanatın son perdesine varmıştır. Aşağıda, işte böyle bir kalem erbabının, arijinal üslübü ile yazdığı röportajı okuyacaksınız.

LÂHÛTÎ sesinin o ilâhî nağmelerinin kulaklarda bıraktığı tannaniyet ve orijinaliyet ile, cennet yurdumuzda sakin olarak bulunan vatandaşlarımızın yediden yetmişe tanımış bulunduğu meşhur ses sanatkârı, münbit ve mahsuldar memleketimizin yegâne biricik medâr-ı iftiharımız olan ses sanatkârı, münbit ve mahsul tanımıyan bilmiyen var mıdır? Aslâ!.. olamaz!..

Ulvî sesi, memleket hudutlarının dışına kadar çıkmış bulunmuş olmasından hiç bir vatandaşın şüphe etmiş bulunmasına imkân yoktur. Bu mübarek vatan topraklarının henüz demokrasi girmemiş bulunan üçra köşe bucaklarına kadar, onun plâklarının girmediği bir delik, bir izbe, kulübe, mağara tasavvuru ademi imkânsızdır.

Yüksek fotoğrafcı arkadaşım Kâmillen birlikte, sayın ve pek muhterem kıymetli bayan Mefkûre hanımın Bülbülses apartımanına gittiğimizde, bizi kapıda medarı iftiharımızın nâzik te bessümü ile karşılaştık.

Hançeresinin bülbül . yuvası gibi tatlı derinliklerinden gelen içli, titrek nağmelerinin ver miş bulunduğu heyecanın siyah

★ Yukarıdaki fotoğrafta, biricik yegâne ses sanatkârı Mefkûre Billurses'i, röportaj üstadımız Muzaffer'in sözlü sorularına cevap verirken görülmektedir.

★ Memleketimizin medarı iftiharı biricik ses kraliçemiz, son derece kültürlü olmasına binaen, bilâkis yatağında mecmuamızı okumuş bulunur.

kadife renkli gözlerindeki akis leriyle, elim titriyerekten, zarif elini sıkmakla müşerref olduk.

En kıymetli lâzımlık mobilyaların sanki birer paçavraymış gibicesine şuraya buraya serpiştirilmesinden, ihtişamın serveti müşahede edilmekle zâti her şey belli idi. Bizi geniş bir salona aldı. Size bu salonu bilmem ki nasıl tarif etmekte, kalemim âcizdir. Çünkü hayalinizdeki bir sanatkâr yuvasının câzibesinin çekiciliğiyle kurulmuş, o asârı antika koltuklar, divanlar, elektrik süpürgesi ve düdüklü tencere, hepsi derin bir itina ile mahalli mahsus yerlerine konulmuş bulunuyordu. Sâl sâla mancenin bir kenarındaki çamaşır makinasının karşısındaki kontur büfenin yanındaki buz dolabının üstündeki telefon medarı iftiharımızın yüksek zevkinden bir nümunelik idi... Karşı be karşı oturduk. Bu sırada kıymetli fotoğrafçımız da boş durmuyor, bir yandan, mütemadiyen bir surette, ses sanatkârımızın ikram etmiş bulunduğu likörleri içmekle meşgul bulunuyordu.

An samimülkalbimden gelen bir hissin tahtı tesiri altında ilk sorumun sualini cetvel-kalem sordum:

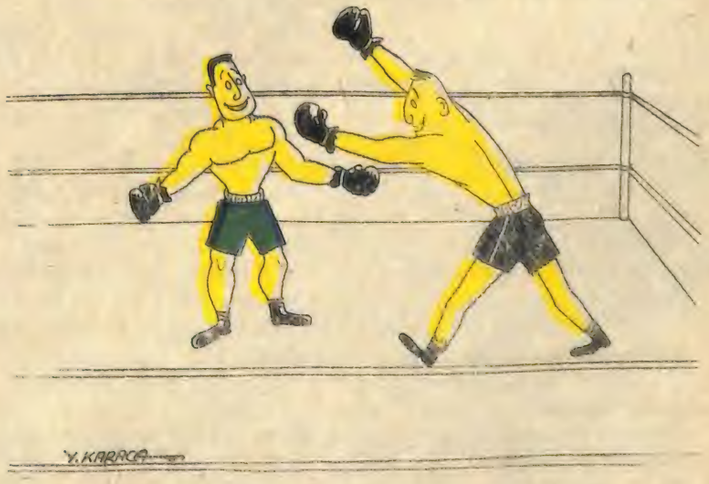

— Vaay Ahmetçiğim, sen misin, nerelerdesin yahu?!..

(Y. Karaca)

Nezaket

Zahir Güvemli, Pariste bir hayli yer değiştirdikten sonra, nihayet rahatça bir otel bulmuştu. Bir akşam, otelin santral memuruna telefon etti:

— Lütfen beni yarın saat yedide kaldırın, erken çıkacağım...

— Baş üstüne Monsieur, erkenden kaldırırız, not edeyim..

Ertesi sabah, Zahir Güvemli, kurulu saat gibi yediye çeyrek kala uyandı. Lâkin: «Beni nasıl olsa yedide uyandıracaklar» diye kalkmadı, bekledi. Bir de saate baktı ki yediyi yirmi geçiyor. Hemen telefonu açtı:

— Madmoiselle?

— Buyrun efendim.

— Rahatsız ettim, lâkin haddim olmıyarak size birşey hatırlatmak istedim...

— Buyrun efendim, hatırlatın.

— Saat kaç?

— Yediyi yirmi geçiyor...

— Ya? Beni yedide uyandıracaktınız da, onu hatırlatmak istemiştim!

VAH TÜRKÇE!..

«Milliyet» gazetesinin 5 ekim tarihli sayısında, birinci sayfada «Evvelâ Türkçeyi yaz!» başlıklı enteresan bir havadis var. Demirbank, yeni bir şubesinin açılışı münasebetiyle bâzı kimselere içinde Türkçe bir tek kelime bulunmayan, bir tarafı Rumca bir tarafı Ermenice yazılı davetiyeler göndermiş.

Milliyet gazetesi, haklı olarak bu münasebetsizliği teşhir ediyor. Ama bakın bu havidisi nasıl yazmış:

«Bir banka ajansının açılışı münasebetiyle dağıtılan davetiyeler, yüksek tahsile devam eden bâzı gençleri infiale düşürmüş ve emniyet makamlarının zamanında aldığı tedbirler sonunda önlenmiştir».

Ben bir şey anlıyamadım. Önlenen nedir? Siz anladınız mı? Esat Mahmut Karakurt bile, sekizinci baskısını yapan en güzel romanında böyle bozuk Türkçe kullanmamıştır.

Yine birinci sayfada bir başlık: «Günün Panaroması» Acaip şey!.. bizim bildiğimiz panaroma değil, panoramadır. Mürettip hatası mı diyeceksiniz. Hayır, olamaz, çünkü klişe..

Milliyet'in yerden göğe hakkı var. Evvelâ Türkçeyi yaz!.

— Görüyorsunuz ya Alicim, ortalıkta mesken buhranı var!..

(Nehar)

— Şarkı söylemek nerden aklınıza esti?

Medarı iftiharımız bilâtereddütsüz cevap verdi:

— Bende sanat aşkı anadan doğmatiktir, dedi.

— Ademi cesaretsizliğimi bağışlayın, dedim, hayatı hususiyetinize müdahale ederek karışmış bulunmaklığıma binaen yüksek affınızı bilâkis rica ederim. Benim noktai nazariyatıma göre, alafranga ile alaturkanın mukayese ederseniz aradaki nisbetin fevkalâdeliği nedir?

— Musiki ruhun gıdasıdır, ledi.

★ İlâhî sesinin lâhûtî nağmeleri ile kalpleri titreten ses sanatkârımız Mefkûre'nin cazip ve çekici bir pozunu görmüş bulunmakta olduğunuz yukarıdaki resimdir.

Derin kültürünün yüksekliği her sözünden anlaşılıyordu.

Mânalı gözleri eski hâtıraların günlerine dalaraktan o günleri heyecanını yaşıyormuş gibi, saçlarını kaşıdı.

— Tahsiliniz?

— Hususî!..

— Şiir sever misiniz?

— Bayılırım.

— En sevdiğiniz şair?

Venüs heykelinin kırık kolu gibi dirseğini bükerek lâkayıtsızlıkla:

— Bana isim sormayın, dedi, birini söylesem öbürlerinin hâtırası kırılır.

Asîl jestinin kibarlığına mec lûp hali içinde hayranlığını ifadeden âciz kalırken, kahvelerimizi yudumlamağa başladık.

— Aşk hakkında fikriniz? diye sordum.

— Aşk mı? diye hüzzam'dan inledi. Sonra burnunun kanatları açılıp kapanırken, kabaran göğsü inip çıkmağa başladı. Tatlı tatlı soluyarak:

— Aşka inanmam! dedi.

— En çok sevdiğiniz renk?

— Bej

— Sevdiğiniz çiçek?

— Fesleğen.

— En beğendiğiniz yemek?

— Önüme ne korlarsa yerim, seçmem!..

Medarı iftiharımızın yandan, önden, arkadan, tepeden poz poz anadan doğmatik resimlerini de çekmiştik.

Artık ortalıkta yenecek içecek bir şey kalmadığından, röportajımı gazeteye basmak için, medarı iftiharımızdan iki yüz lira reklâm parası sızdırarak, kıymetli sanatkârı daha fazla meşgul etmiş olmanın gayri normal düşeceğini hesaplıyarak tan, bize göstermiş bulunduğu iltifat etmekliğine binaen kendilerine teşekkür ederekten ayrıldık.

Gözlerimde hâlâ o billûr sesin hayali ile ruhumun derinliklerinde ebediyyen dalgalanan sonsuz bir musikinin engin besteleri çınlıyordu.

— Piza kulesi mi? Boş ver. Üzerimde hiç bir tesir bırakmadı!..

3 FIKRA

HEYHAT

Radyoda bir takım inkılâplar oldu ya... Bu arada Türk musikisini idare işi de Münir Nurettin'e havale olundu. Üstadın son konserinden sonra, bir dostu, Mesut Cemil'e sordu:

— Münir Nurettin son konserde pek sevilen bir şarkı söylemiş, öyle mi?

— Maalesef öyle...

— Neden maalesef?

— Bu konsere gelinciye kadar o şarkıyı herkes sahiden severdi de ondan...

İKRAM

Doğan Nadi, Burhan Feleği yemeğe davet etmişti. Birlikte lokantaya gittiler. Doğan listeyi aldı, sordu:

— Enginar sever misin?

— Çok şükür sevmem...

— Sevmezsin, anladık! Ama neden çok şükür?

— İyi ki sevmiyorum. Sevseydim demek o hiç sevmediğim yemeği ikram edecektin!

ÇAN

Reşad Nuri Güntekin Paristeyken, oldukça şık bir otelde kalıyordu. Bir sabah, erkenden zili çaldı. Lâkin uzun zaman hiç kimse görünmedi. Neden sonra bir garson geldi:

— Zili siz mi çaldınız? diye sordu. Reşat Nuri:

— Evet, dedi. Lâkin biraz daha gelmeseydiniz, öldünüz sanıp çan çalacaktım!..

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

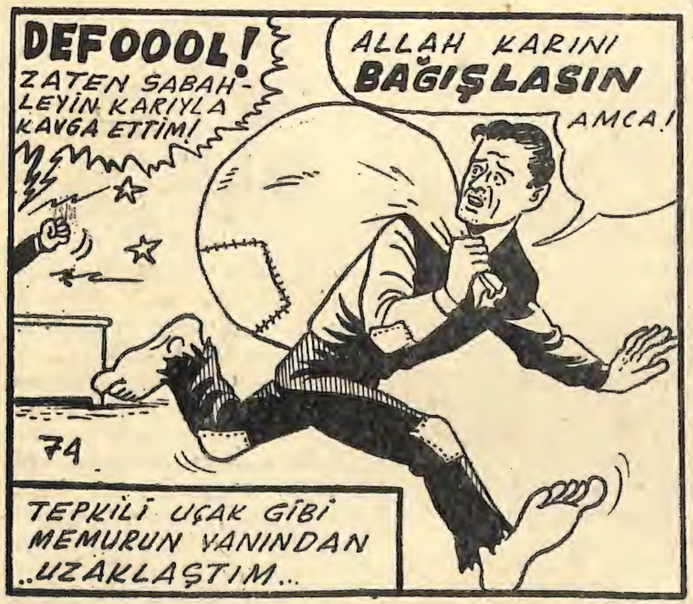

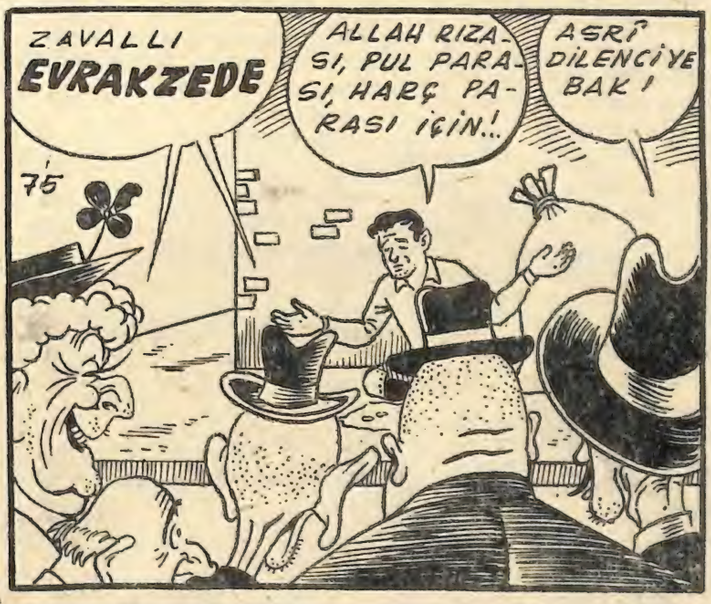

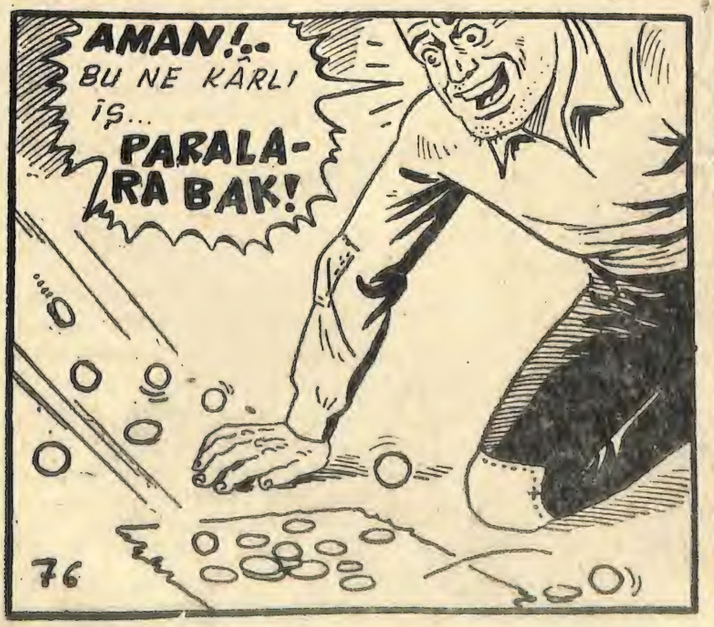

(Devamı var)

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan:
İllallah şerrinden

— 21 —

— Alaturka sever misiniz? diye sordu.

— Bayılırım! dedim.

— Öyle ise sizinle bu gece bir bahçeye saza gidelim! dedi.

— Nasıl isterseniz, dedim.

Oradan çıktık, bir otomobile at ladık.

— Çek oğlum Adalet bahçesine! dedi.

Daha otomobilde rampa etti. Elini omuzuma attı.

— Bayramiye hanım! dedi. Daha sizi ilk gördüğüm andan itibaren, ruhumda garip ürperişler duydum. Bence aşk budur işte!.. Aşk gözlerde başlar. Emin olun, sizin o sehhar gözlerinizle karşılaşınca yıldırımla vurulmuşa dön düm.

Aşk hakkında konferans verirken, elleri de boş durmuyordu.

— Yaramazlık yapmayın rica ederim! dedim.

Otomobil, ağaçların üzerinde yeşil, sarı, kırmızı, neon lâmbaları yanan bir bahçenin kapısında durdu. İçerden saz sesleri duyuluyordu.

Masalar tıklım tıklımdı. Garson, Baha beyi görünce seğirtti, yerlere kadar eğilerek:

— Masanız hazır beyefendi, dedi.

Bizim Umum mumürü, buralarda tanıdıklarına göre, ince, yüksek zevk sahibi bir adam olduğu anlaşılıyordu. Sahnede, memleketimizin tanınmış alaturkacı sanatkârlarından sekiz çalgıcı vardı. Bunlardan elinde uzun saplı bir saz tutanı, oturduğu yer den, Baha beye kandilli bir temenna sarkıttı.

Baha bey:

— Tanırsınız değil mi? dedi, memleketimizin biricik sanatkârı Tanburî Hasan...

Dümbelekçi de bir selâm verdi. Baha bey ona da eliyle bir işaret çaktıktan sonra bana döndü:

— Adını duymuşsundur: Meşhur darbuka Osman... Bütün Orta şarkta, Yakın şarkta, Uzak şarkta, darbukada üstüne çıkan yoktur.

Bütün çalgıcıları tanıyor, bana hepsinin hal tercümesini anlatıyordu:

— Bu da büyük sanatkâr kemanî Cafer... Zavallının karısı, Kanunî Süleymana kaçtı. Ama, o da zaten bu kadını, Klârnet Aptinin elinden apartmış almıştı.

Garson geldi. Umum müdür bana döndü:

— Ne içersin canım?

Umum müdürle çarçabuk samimî olduğumuz için, pişkin bir karı edasiyle:

— Ne olsa içerim şekerim! dedim..

Garsona:

— Bir şişe rakı... Kavun, beyaz peynir, komple meyve... Sıcak meze... Ne varsa getir işte-.. Dedi.

Tahta sandalyenin üstünde kazığa oturmuş gibi rahatsız oluyordum. Kaidem, ikide birde san dalyeden kayıyordu. Bu da yetişmiyormuş gibi, Baha bey de koca gövdesile üzerime abandı, bir elini de boynuma doladı. Ağırlığının yarısından çoğunu ben taşıyordum. İskemleden kaymamak için, ayaklarımı masanın ba cağına dayadım. Herif, bana abandıkça, tahmin edeceğiniz gibi, zor duruma düşüyor, ben de masaya abanıyordum.

— Bilsen, seninle başbaşa ne kadar mes'udum! dedi.

— Al benden de okadar!.. dedim.

Garson, masamızın üstünü kadehler, içki ve çeşitli mezelerle doldurdu. Eliyle kadehimi doldurdu.

— Bu tatlı gecenin şerefine! cicim! dedi.

Kadehleri tokuşturduk. Ben bir yudumda kadehi dikince Baha beyin gözleri faltaşı gibi açıldı.

— Hem de susuz içiyorsun! dedi.

— İstanbulda her zaman su bulunmaz, onun için böyle susuz içmeğe alıştım, dedim.

Bir alkış koptu. Sahneye acı yeşil tuvaletli bir kadın çıktı. Parmakları, boynu, bilekleri, her tarafı mücevherlerden, taşlardan, altınlardan ışıl ışıl yanıyordu. Bir gerdan kırdı. Kendisini alkışlıyanları Kemancı ile fiskos etti. Kanunî Süleymanın kulağına bir şeyler söyledi, gülüştüler.

Baha bey:

— Bu kadını sahneye ilk çıkaran benim! dedi. Şimdi meşhur bir ses sanatkârı oldu. Yirmi senedir sahnede...

— Amma yaptınız, dedim, bu kadın olsun olsun da yirmi beşinde olsun.

— Siz ne söylüyorsunuz, dedi, bu kadın yirmi senedir yirmi beş yaşındadır. Şimdi bir Rolz Roys arabası var. Biliyorsunuz, Türkiyede bu Rol Roys arabalarından yalnız altı tane vardır. Dört tane dağ gibi apartıman yaptı. Bankada da en az yüz bin lirası var.

İçim hop etti.

— Nasıl yaptı bunları? diye sordum.

— Sesinin sayesinde, dedi, onu ilk defa ben keşfettim. İzmirde Rejide çalışıyordu. Bir şey söyliyeyim, ama kimseye söyleme.. Çingenedir. Ama bakma, şimdi hanımefendi oldu...

Sazlar başladı. Kadın bir şarkı okumağa başladı:

Aşkın ile gündüz gece giryanım efendim
Bülbül gibi gül yüzüne hayranım efendim..

Baha Serter beye:

— Ben de size müsait bir yerde şarkı söyliyeyim! dedim.

— Demek sesiniz güzel!

— Öyle söylerler.

— Çok memnun oldum. Aman bu gece bana bir şeyler söyleyin.

Durmadan çakıştırıyorduk. Baha bey üstüme yaslandıkça yaslanıyordu. Akşam iş paydosunda Topkapı tramvayına asılır gibi, sırtıma abanmıştı. Nerede ise sırtıma çıkacaktı. Kalçalarım tahta sandalyeden kaydıkça ben de masaya dayanıyordum. Herifin ağırlığına, ne ben, ne de masa dayanamadı. Bir şangırtı ile masa yere, ben de masanın altına yuvarlandım. Hâlâ, umum müdür, sırtımda idi.

Herkes birbirine girdi. Şarkı da, saz da durdu. Bütün rakılar, cacık, mezeler üstüme başıma dökülmüştü. Garsonlar yetişip kaldırdılar. Artık dayanamadım:

— Sanki bukadar dayanacak ne vardı? dedim.

O garsona:

— Yeniden bir masa kurun! Diye emir verdi.

Etraftan halimize gülüyorlar. Bazı masalardan da söyleniyorlardı:

— Kâfir, şişede durduğu gibi durmaz!

— Bu içkiyi burnuna değil, adam gibi ağzına içmeli!..

Masa yeniden şenlendi. Baha Serter bey içtikçe zivanadan çıkıyordu. Doğrusu ben de puslayı şaşırmıştım. Sahnedeki şarkıcı kadınlarla beraber, ben de okumağa başladım.

— Hariçten gazel okumak memnudur! diye bağırmağa başladılar.

Artık kör kütük olmuştum. Baha Serter bey, içtikçe coşuyor:

(Devamı var)

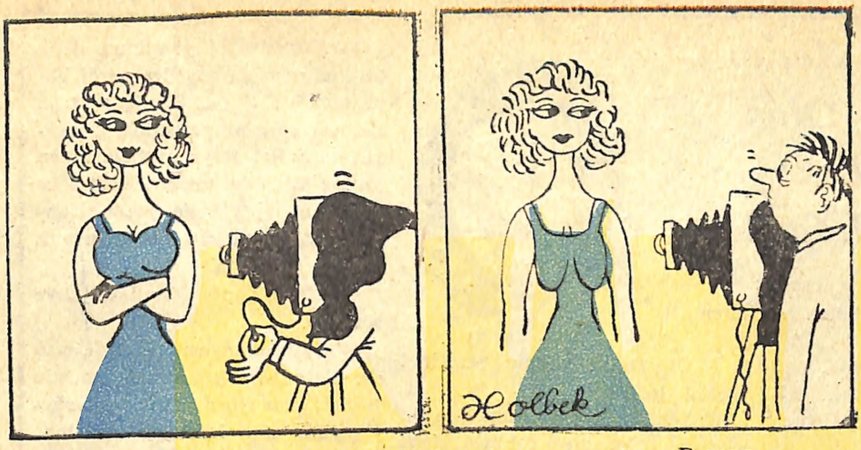

YAZISIZ!..

— Fransız —

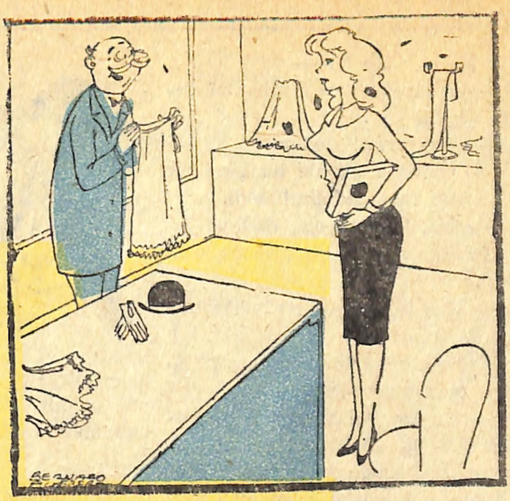

— Böyle belli olmaz bayan... Ne güzel kombinezon olduğunu, bir giydireyim de öyle görün..

— Fransız —

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

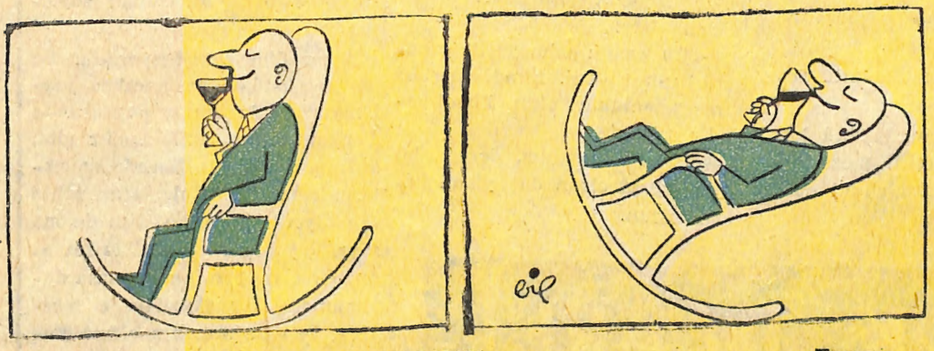

YAZISIZ!..

— Fransız —

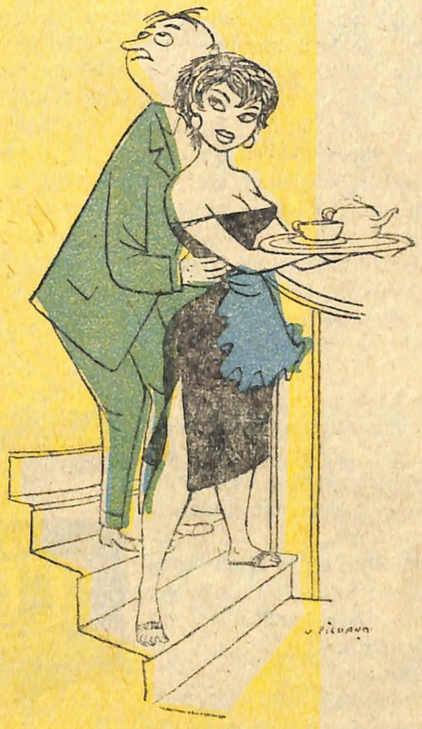

— Bu kız insanı deli eder demekte karımın hakkı varmış!..

— Fransız —

İşçi başı — İşte, hepinizi böyle çalışıyor görmek isterim!..

— Fransız —

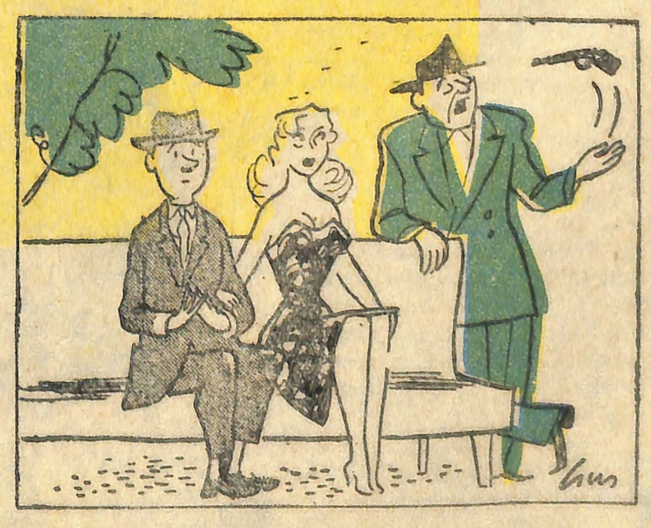

— Güzel sarışın!.. Biliyor musun, siyah bir matem elbisesi sana ne kadar yakışacak!..

— Fransız —

ve NEZLEYE karşı

GRİPİN

Kullanınız

Aldığınız müstahzarın hakikî Grıpın olduğunu anlamak için GRİPİN markasına bilhassa dikkat ediniz

GRİPİN

günde 3 adet alınabilir.

İller Bankası

Sermaye: 300.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

Vakıflar Bankası'nda

PARA BİRİKTİR

BU SURETLE, ÖMÜR BOYUNCA GELİR İKRAMİYESİNİ KAZANABİLİR, DOSTA DÜŞMANA MUHTAÇ OLMAKTAN KURTULURSUN!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

T. A. O.

Sermayesi: 50.000.000 Türk Lirası

Perde ve sahne artisti sporcu - gazeteci münevver - sanatkâr

Lâle

PURO için ne DİYOR!

"PURO Tuvalet Sabunu, genç ve güzel kalmak isteyen her kadın için en lüzumlu güzellik müstahzarıdır. Çünkü PURO, fevkalâde bir tuvalet sabunu olmakla beraber aynı zamanda bir krem vazifesi de görür.,,

- CİLDİ TEMİZLER, BESLER VE KORUR
- SİVİLCE VE SİYAH BENEKLERİN TEŞEKKÜLÜNE MANİ OLUR.
- SİZİ ÇOK DAHA GENÇ VE GÜZEL GÖSTERİR.

Bu seneki filimleri: **Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün**

PURO GÜZELLİK METODUNU SİZ DE TATBİK EDİNİZ.

Her sabah ve akşam bol PURO köpüğü ve su ile...

...cildinizi tahriş etmeden yıkayınız ve nemini alınız

14 gün zarfında daha güzel olduğunuzu farkedeceksiniz.

BOL KÖPÜKLÜ · NEFİS KOKULU

PURO

100 de 100 saflır.

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap
Adres: Klodfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 3.
Telefon: 21811
ERCAN MATBAASI
Fiat . . 50 Kuruş

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

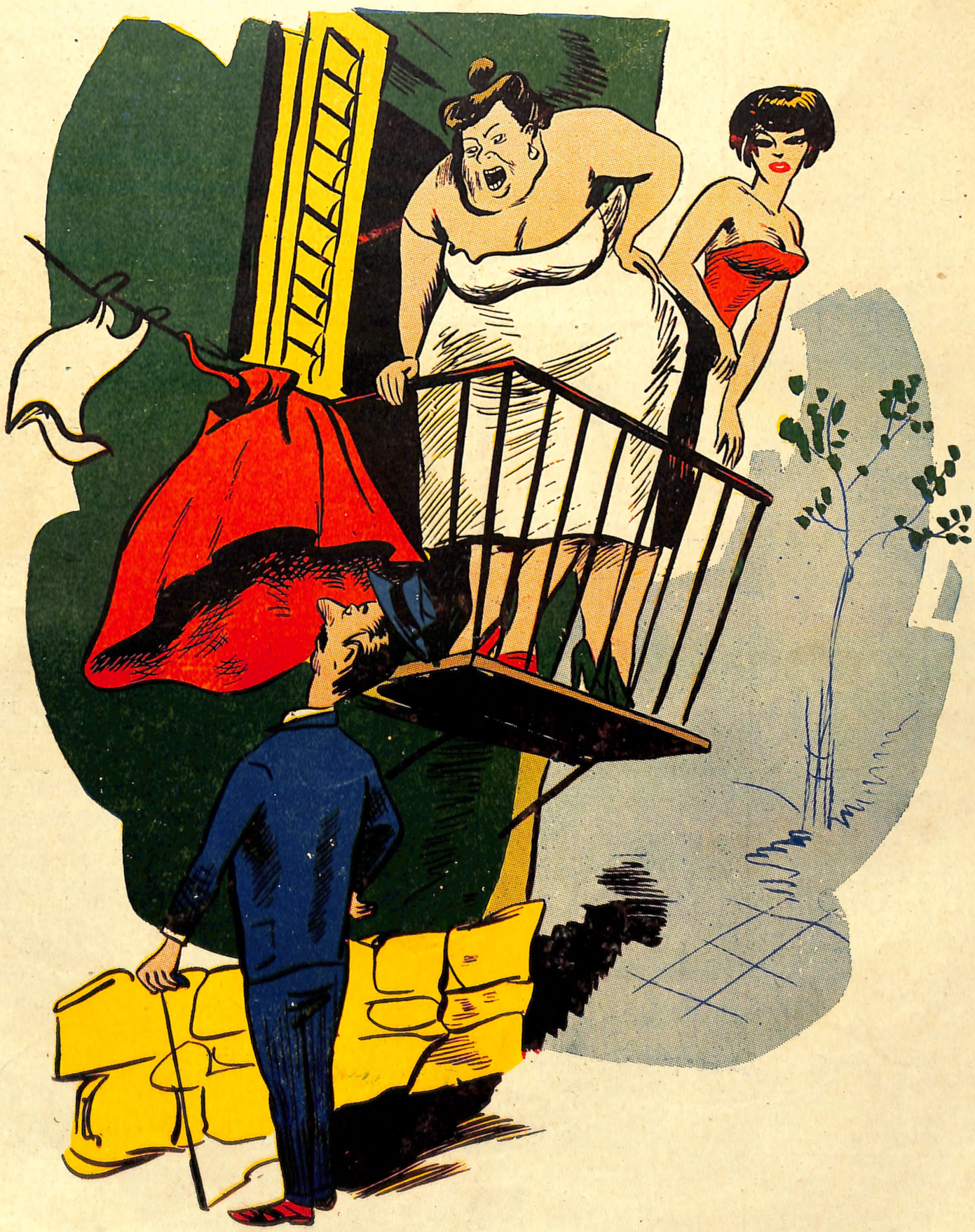

— Terbiyesiz herif, kızımın etekliği altından ne bakıyorsun?!...